

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У. 14672/15
27.09.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва за финансијско посредовање “А.А.” ..., ...број ..., кога заступа пуномоћник Александра Ђ. Ковачевић, адвокат из Београда, Ботићева број 12, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију-Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, чије предмете је преузело Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак – Одељење за другостепени порески поступак Београд, ради поништаја решења, број: 300-433-05-00840/2015-11000 од 06.08.2015. године, у предмету принудне наплате пореза, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе-Филијале Савски венац, број: 016-433-08-427-5-1/2013-D1A05 од 20.03.2015. године, којим се у тачки 1. диспозитива пореском обвезнику, овде тужиоцу, одређује принудна наплата на основу пореске обавезе доспеле за плаћање до 27.05.2013. године, по опомени број 409-433-427/2013-30-1, а која није плаћена у законском року, са обрачунатом каматом до дана доношења тог решења и то: пореза на добит предузећа који се као порез по одбитку обрачунава на капиталне добитке које оствари нерезидент у износу од 72.872.574,45 динара, једнократне таксе за принудну наплату у износу од 3.643.628,72 динара, што укупно износи 76.516.203,17 динара из његовог доспелог новчаног потраживања које има од Привредног друштва “Б.Б.” ..., на основу обрачуна

камате на зајам. Тачком 2. диспозитива истог, наложено је дужнику пореског обвезника “Б.Б.”, да доспело дуговање према пореском обвезнику, исказано у колони 7 Табеле, уместо пореском обвезнику, овде тужиоцу, уплати наредног дана од дана пријема тог решења, на уплатни рачун јавних прихода и с позивом на број одобрења, како је наведено у Табели из диспозитива тог решења. Тачком 3. диспозитива је одређено, да ако дужник пореског обвезника “Б.Б.” ..., не изврши плаћање свог дуга према пореском обвезнику у износу из тачке 1. тог решења, а на начин и у року из тачке 2. тог решења, покренуће се поступак принудне наплате новчаног потраживања пореског обвезника из тачке 1. тог решења из новчаних средстава на рачуну дужника пореског обвезника, преносом средстава са рачуна дужника пореског обвезника, укључујући и средства на девизним рачунима, на уплатне рачуне јавних прихода. Према тачки 4. диспозитива пореском обвезнику је за доспелу, а неплаћену пореску обавезу из тачке 1. тог решења, дана 29.05.2013. године, достављена опомена за плаћање са налогом да исту плати одмах, а најкасније у року од 5 дана од њеног пријема, што обвезник није учинио, а захтев за одлагање плаћања пореске обавезе од 15.08.2013. године је закључком број 433-22-03257/2013-НР од 05.09.2013. године, одбачен, као неуредан. Према тачки 5. диспозитива такса 5% исказана у колони 4 Табеле, из тачке 1. диспозитива тог решења, рачуноводствено се не приписује главном дугу. Према тачки 6. диспозитива трошкови принудне наплате падају на терет пореског обвезника. Тачком 7. диспозитива је одређено да то решење постаје извршно даном достављања пореском обвезнику, док према тачки 8. диспозитива жалба не одлаже извршење тог решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 22.10.2015. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа, јер у акту није правилно примењен закон, а у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка. Указује да је дана 22.05.2013. године, дакле, пре него што је Пореска управа и сачинила опомену, поднео најпре захтев за одлагање извршења првостепеног решења од 07.05.2013. године, у којем је наведено да би једнократном наплатом пореске обавезе тужилац претрпео битну економску штету, имајући у виду да је износ пореске обавезе преко 3 пута већи од укупног прихода тужиоца исказаног у финансијском извештају за 2012. годину, да би се на тај начин довео у питање и наставак пословне активности тужиоца, као и реализација већ уговорених послова велике вредности. Након предаје захтева, тужилац је опомену бр. 409-433-427/2013-30-1, примио дана 29.05.2013. године, поводом које је већ наредног дана, односно 30.05.2013. године, поднео поднесак у којем су поновљени разлози за одлагање извршења. Закључак којим је одбијен захтев за одлагање извршења првостепеног решења, порески орган је донео 24.07.2013. године, а тужиоцу је достављен истовремено са овде оспореним решењем о принудној наплати пореза, дана 07.08.2013. године. Истога дана 07.08.2013. године, тужиоцу је достављено и другостепено решење, којим је одбијена жалба на решење којим је утврђена пореска обавеза. Дакле, истога дана 07.08.2013. године, тужилац је примио и решење којим је потврђено првостепено решење, којим је одређена пореска обавеза, закључак којим је одбијено одлагање извршења, решење о одређивању привремене мере обезбеђења наплате пореза у поступку принудне наплате и решење о принудној наплати пореза. Наводи да је у конкретном случају поднео захтев за одлагање плаћања пореског дуга 15.08.2013. године, односно дана када је сазнао да је пореска обавеза правоснажно потврђена. Пре пријема другостепеног пореског решења, у складу са законом, тужилац није ни могао да поднесе захтев за одлагање плаћања пореског дуга,

већ је до тада могао само да поднесе захтев за одлагање извршења, што је учинио, а који је захтев одбијен истовремено са доношењем другостепеног пореског решења и решења о принудној наплати. Другим речима, оваквим поступањем Пореске управе, тужилац је спречен да након уручивања решења којим је као неоснована, одбијена његова жалба на првостепено решење и уручивања закључка о одбијању одлагања извршења тог решења, а пре пријема решења о принудној наплати, измири своју пореску обавезу или благовремено поднесе захтев за одлагање плаћања пореске обавезе у ратама. Са тих и других у тужби ближе наведених разлога, предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, као незаконито и обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара, у складу са АТ и на име таксе на тужбу и одлуку, по оцени суда, у складу са ТТ.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврдио да је првостепени орган у поновном поступку, на основу књиговодственог стања на ПИБ-у ..., пореског обвезника, овде тужиоца, на рачунима јавних прихода који се воде у јединственом пореском књиговодству, утврдио да тужилац дугује по основу доспеле пореске обавезе до 27.05.2013. године, износе пореза и споредних пореских давања ближе наведене у диспозитиву ожалбеног решења. Како тужилац у року остављеном опоменом за плаћање пореског дуга, није уплатио доспелу пореску обавезу, првостепени орган је оценио да су се стекли услови за спровођење принудне наплате из новчаних потраживања пореског обвезника, у складу са одредбама чл. 84. став 1. тачка 2., 92. став 1. тачка 2. и 96. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 80/02...93/12), а што је по оцени туженог органа, коју као правилну прихвата и овај суд, правилно. Наиме, из доказа који се налазе у списима предмета, неспорно је утврђено да је тужилац примио опомену првостепеног органа за плаћање пореског дуга, број 409-433-427/2013-30-1 од 27.05.2013. године, којом је наложено тужиоцу да одмах, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема исте, измири доспеле, а неплаћене јавне приходе из диспозитива ожалбеног решења. Том опоменом тужилац је упозорен да ће се, уколико у том року не плати наложену обавезу, покренути поступак принудне наплате, као и да у том року у смислу члана 71. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, може да са првостепеним органом расправи евентуална спорна питања у вези врсте и износа доспеле пореске обавезе. Како тужилац у року остављеном опоменом за плаћање, није

измирио доспелу обавезу из опомене, тужени орган имајући у виду и неспорну чињеницу да тужилац дугује пореску обавезу из диспозитива ожалбеног решења, и по оцени суда правилно налази, да је правилно и основано првостепени орган одредио поступак принудне наплате истих из новчаних потраживања пореског обвезника, овде тужиоца, у складу са одредбама чл. 77., 83., 92. и 96. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. По оцени суда, такође правилно закључује тужени орган, да су без утицаја на другачије решење ове управне ствари сви жалбени наводи у којима је тужилац навео да је истовремено примио другостепено решење, којим је одбијена жалба на решење о утврђивању обавезе, закључак којим је одбијен захтев за одлагање извршења првостепеног решења, решење о одређивању привремене мере обезбеђења наплате пореза у поступку принудне наплате и решење о принудној уплати, па због тога није имао могућности да поднесе захтев за одлагање плаћања, јер до пријема ожалбеног решења није знао да је потврђено првостепено пореско решење о утврђивању обавезе и да је захтев за одлагање извршења одбијен. Ово стога, што је тужилац примио опомену за плаћање пореског дуга, којом је, између осталог, тужиоцу остављен рок од 5 дана од дана пријема исте, да уплати наложену обавезу или да у том року расправи спорна питања у вези доспеле пореске обавезе. Како је тужилац захтев за одлагање плаћања пореског дуга поднео, те како је првостепени орган закључком од 05.09.2013. године, исти одбацио, као неуредан, а пре доношења ожалбеног решења, те како у управном поступку жалба не одлаже извршење пореског управног акта, у складу са одредбом члана 147. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, то су истакнути наводи без утицаја на другачије решење ове управне ствари. У том смислу, без утицаја на другачије решење ове управне ствари су и жалбени наводи, да је истовременом доставом свих наведених пореских аката, првостепени орган нарушио једно од основних начела пореског поступка – начело поступања у доброј вери, као и да је онемогућен да расправи спорна питања у погледу врсте и висине пореске обавезе.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09).

Како тужилац у овом управном спору није успео, то је његов захтев за накнаду трошкова спора одбијен, применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену чл. 151. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11 и 55/14), па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.09.2018. године, 5 У 14672/15

Записничар
Снежана Николић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП